Щось у голові у нас шумує,
Коли пам'ять вимкнеться, буває...
Слухайте! То наша кров співає,
Спотайна радіє і сумує.

Слухайте! То наша кров так плаче,
Як душа на час кудись відлине:
Тої невимовної хвилини
Ми ждемо на диво нетерпляче.

Наша кров — покревниця винові,
А вино крові свояк по крові...
Плачте ж і співайте, любі, рідні,

Душу й пам'ять нам паралізуйте,
А хребці і крижі наші бідні
До нічної тьми магнетизуйте!